

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in dijakih velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačajo četiristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „Zvezdi“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo.

Koncem tega meseca začenja se novo naročevanje na „Slovenski Narod“. Vse gg. naročnike, katerim naročnina poteka, nujno prosimo, da jo ob pravem času pošljejo, ker moramo na nalog lastništva list ustavljati onim, kateri **naprej** ne plačajo. Ker se lista tiska le toliko, kolikor je naročnikov, ne moremo vselej kasneje številke dopošiljati, ako se naročevanje zakasni.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.

Za četrt leta 3 „ 30 „

Za en mesec 1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — kr.

Za četrt leta 4 „ — „

Za en mesec 1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakih velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.

Po pošti sprejemati „ „ 3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

Kako nemškutarska stranka z ljubljanskim mestom gospodari.

Nemškutarji, naši renegatje, birokratje in neki priseljeri (ne vsi) pa tukaj v naši slovanske kranjske deželi gospodovanja željni prisiljivi in sitni Nemci kaj radi očitajo narodnej večini v deželnem zboru, v prejšnjem mestnem zboru in kjer je kak javni zastop, slabo gospodarstvo in premalo varčnosti. Kdo se ne domisli predrznosti Apfaltrernove in arogance Schreyeve ter Vestenekove, kadar je bila v deželnem zboru „disputacija“ o kakem finančnem stvari. In oče kranjskih renegatov, slovenski uskok Dežman, šel je tudi v kazino premleivat isto očitaje. Zatorej je dobro če opozorimo občinstvo in posebno ljubljanske meščane na to, kako slabo gospodarijo ti nemškutarski gospodje tam kjer so oni v večini, to je v ljubljanskem mestnem občinskem zboru.

Dasiravno proračun ljubljanskega mesta kaže že veliko svoto 16.000 gold. deficita, vendar se hitro v mestnem zboru od strani večine s tako velikimi svotami disponira, kakor da bi bile vse kase polne. V vsakej seji dosedaj so sklenili po več tisočev izrednih dohodkov.

Sklenili so kopališče zidati, ki bode stalo okolo 10.000 gold. Res je potrebno. Ali ko se jim je od strani narodne manjšine očitalo, da bi se bili lani lahko tem stroškom ognili, ker so jim privatni možje hoteli zastorj do

kopališča pomagati, niso vedeli nič tehtnega odgovoriti; nego da je to „retrospektiva“ (očitavanje uže pretekle stvari). S tem so sami svoj greh izpoznali.

Uradnik Gajdič je okolo 6000 izneveril iz mestne kase. Ali nemškutarska večina v mestnem zboru riti poskusila nij, ali se da kaj povračila dobiti od vseh tistih, ki niso na denar pazili, ki niso svoje dolžnosti storili. Mesto mora plačati, pa je kratek konec nemškega računa!

In sedaj bodo mestne ulice novo imenovale, hišam nove številke dali. To bi bilo vse lepo. A ker je v današnjih tako slabih časih, ko je deficit uže tako velik, ko se nove naklade ne morejo dajati, vendar treba vprašati, ali se ne more še to novo imenovanje ulic in numeriranje hiš, ki bode stalo z vsem skupaj kakih 5000 do 6000 gld. (reci šest tisoč) — govorili so mestni zastopniki narodne stranke (dr. Karel Bleiweis) za to, naj se to odloži na boljše čase, za zdaj pa naj se imenovanje ulic dopolni in staro numeriranje s čisto malimi stroški ponovi. Vendar tudi tukaj nemškutarska večina nij poslušala opozicije, temuč glasovala še za teh 6000 gld. —

Naj se nemškutarske večine mestnega zbora veselje naši oni premoteni meščanje, ki so za nje glasovali? Kdaj bodo izprevideli, da velja v vseh narodih jedino pravo stališče: svoji k svojim, tujec ti je tuj, drži se vsega domačega, domačega jezika, domačega človeka. Kaj dobro je, da se to razširi in zapomni do prihodnjih volitev.

Sprava pri Čehih.

Iz Čehov dohaja vest, katera bode vele razveselila vse Slované: dva brata, dosedaj malostno mej soboj o načinu prepirajoča se, podajeta si zopet roke, in kar je najlepše, zjedinjuje jih vendar le najblažja, največja ker nesmrtna ideja, skupna ljubezen do domovine svoje. Stranka takozvanih „svobodomiselnih“ ali Mladočehov in stranka konservativna ali Staročeska se bodo zopet zjedinile v jedno narodno češko stranko. Pravimo: se bodo, kajti če prav reč še nij dovršena, vendar je izjava mladočeške stranke, v kateri svojo pripravljenost izrekajo, tako jasna, in sicer imamo o politični razvidnosti narodnega vodje, kakor je dr. Rieger, preveč visoko misel, da bi mogli soditi, ka ne bode znal velike vrednosti dogodka shvačati in ceniti, kakoršen bi bilo nehanje vsemu Slovanstvu v današnjem času neprijetnega mejsobojnega borjenja v češki stranki. Za to osobito mi Slovenci, ki smo uže tudi izprevideli, da je za narodni boj in za uspešno narodno delovanje treba narodne sloge in mejsobojne strpljivosti, ter da je treba vsacega vojnika v narodnej vojski obdržati skušati, a nobenega

ne zametavati, — mi Slovenci novi ta napor na Češkem srčno pozdravljamo!

„Narodni Listy“ namreč na čelu svoje zadnje številke prinašajo izjavo, v kateri pravijo: „Smrt velicega domoljuba (Palackega) je vzbudila čut skupnosti mej Čehi in pod tem vtisom se čujejo klici, naj se mir povrne mej obema narodnima strankama, kateri uže tri leta v razporu mej soboj borita se. Videti je, kakor da bi se najedenkrat zdramila narodova zavest, in kakor bi se s klicem po pomirjenji delal konec denašnjemu načinu boja in orožja, ki se je vzdigalo pač sem ter tam za brambo naroda, v resnici pa njegova najboljša dela uničujejo, njegovo najdražje blago razdevajo. Neresničnost in obrekovanje ne trajajo v življenji kacega naroda dolgo brez nevarnosti.

Glasilo mladočehov potem naravnost in brez ovinkov pravi, da so njegovi pristaši pripravljeni nobenega pogoja odbiti, katerega zahteva narodna blagost in dobro domovine, da se jedinstvo zopet doseže.

To so moške besede osobnega samozatajenja za domorodno stvar. Za gotovo smemo pričakovati, da bodo češki vodje stare stranke uvažili to in ne stavili razen principijalnih, tacihi poniževalnih terjatev, katere bi moževskemu osobnemu prepričanju svobodomiselnikov spravo in — recimo — vrnitev nemogočo storile. Skrejšovskega „Politika“ je v tej reči prestrastna.

Iz Rusije.

V Peterburgu 18. jun. [Izv. dop.]

Ubijstvo dveh turških ministrov, katero zopet jasno dokazuje, da je Turčija skozi in skozi gnijala, je jako vznemirila naše ruske borzijance. „Birževije Vjedomosti“, glavni organ te vrste ljudi in plutokratov, trese se pred mislijo, da bi se Rusija vplela v kak boj. V svojem strahu, da ne bi padali borzni papirji, ponižala se je do izreka, da Rusija ne bi smela iti v boj, magari če jo druge dežele prav provocirajo k vojski. Lehko si mislite, da naši drugi narodni časniki, zlasti v slovanskem duhu pisani „Novoje Vremja“ in „Ruski mir“ ves svoj sarkazem razlivajo nad borsijskim strahopetcem. Še celo „Golos“, od nekdanj pravi kameleon v ruskeji žurnalistiki začenja v poslednjem času odločneje pisati v interesu slovanskih narodov v Turčiji.

Hudobni in divji napadi na Rusijo večine avstrijsko-nemških in vseh magjarskih časnikov ostanejo tukaj v dobrem spominu. Magjari uže tako sovražni in malo spoštovani utegnejo še jedenkrat skusiti svoj drugi Vilagoš. Tudi brezobzirno in strogo postopanje proti ruskim žurnalistom na ogerskih tleh je tukaj vzbujalo veliko nevoljo proti magjarskeji vladi. Baš te dni je došla vest, da je g. Še-

rapov, korespondent „Novega Vremena“ uže pred mesecem bil kjegod na Ogorskem ugrabljen kot „ruski agitator“ in da je ves čas v zaporu v Jasbereni in sicer v tako strogem zaporu, da mu še dovoljeno nij pisati.

Da pa ne pišem vedno samo o politiki, naj vam naznanjam redki blagodušni čin, o kojem čestljivo poročajo vsi ruski časniki. Sovetnik Gubkin je v svojem rojstvenem mestu Kunguru, v katerem je uže zdaj razcvetajoča se razna obrtnija, ustanovil tehnično obrtniško šolo, ter v ta namen podaril zemljišča in zidal poslopja v vrednosti 400.000 rubljev. Za vzdrževanje šole, plačevanje učiteljev itd. je pa še daroval posebnih 400.000 rubljev. Šola je ustrojena za 300 učencev, mej temi 100 penzionarjev, 40 brezplačnih itd. Dokler Rusija ima take patrijotične može nij se bati, da ne bi se vedno krepkeje razcvela.

Nedavno je odšla komisija, katera ima preiskavati najugodnejšo črto za železnico mej Rusijo na jednej strani in Indijo in Kitajem na drugej strani. Strah Angležev je opravičen, če se Rusija odloči za zidanje železnice, katera po najkrajšem potu zveže Evropo z vzdoljno Azijo.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Srbije se denes poroča, da se vojačenje in oroženje vedno nadaljuje, da knez ta teden na mejo k vojski otide, manifest na narod izda in boj prične. Da bi uže jedenkrat res bilo, kar nam zmirom pišejo, da bode in bode.

V Hercegovini je bil boj. Kakor se iz Dubrovnika telegrafira, so porabili vstaši priliko, ko so Turki vse svoje moči v soteski Dugi zbrali, pak so pod vodstvom Peko Pavlovića 19. t. m. udarili v planjavo nevesinjsko, požgali pet turških vasij in vso živino Turkom vzeli in odgnali.

Ob istem dnevi so vstajniki pod vodstvom fajmoštra Mušića vojevali s turško vojsko in turškim prebivalstvom pri Starem Seljanu. (Ta novica kaže, kako je lagala oni dan „N. Fr. Pr.“, ki je poročala, da je vrli Mušić od lastnih ljudij ubit.)

Črnagora se na dalje za vojsko pripravljala. Preko Kotora je zopet v binkoštnih praznikih 6000 novih pušk in en milijon patronov v Črnogoro dovoženih bilo. Tudi za živež je dobro oskrbljena, tako je na pr. te dni anglešk parobrod „Augustus“ izbarkal celo ladijo koruze.

Dalmatinskemu „Narodnemu listu“ se iz Knina piše. Kdor hoče videti kaj je žalost, naj pride k nam v kninsko krajino pa jo bode videl in poznal. 7000 bosenskih beguncev je uže prišlo na našo stran in uže jih je še 5000 na potu, ki jutri pridejo. Le ti so bili v gorah bosenskih, ali tudi tam jim nečloveški Turki nijso miru dali nego jim vzeli vse kar so imeli. — Kninski rodoljubi so telegrafirali v Rusijo po pomoč.

V Bulgariji je bil po „Pol. Corr.“ 11. t. m. boj mej 3000 vstajniki in 2000 turškimi vojaki, kateri so imeli pogorske kanone, a vendar nijso mogli spraviti vstašev iz njih hribskega zavetja pri Gabrovem. Poveljnik vstašem je tu neki Kabakrinjev. V zahodnjem Balkanu vodi urednik Vojtov 2000 mož. Vojtov je dosedaj v Bukureštu uredoval časnik „Zname“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. junija.

Ogorski zbor je bil letos prav nenavadno zaključen s kraljevim pismom. To zavoljo tega, ker se višji krogi pripravljajo na vse, tudi na — vojno. Ako bi ne bil s kraljevim pismom zaprt, moral bi predsednik sklicati kadar bi 20 udov zahtevalo. Torej tudi v Magjariji slutijo tako resnih dogodkov, da niti magjarskih parlamentarcev ne bode treba poslušati.

Vnanje države.

Na drugem mestu omenjamo *srbskega* oroževanja in priprav za boj. Poročila pa tudi vedo povedati, da je šel kot srbski poslanec v Carigrad Kristić, ki bode zahteval naj Turčija svojo vojsko od meje potegne, pa terjaj kaj naj se Srbiji dá, potem bode razorožala. Pravijo, da bi utegnili Anglija te srbske zahteve (Bosno in Staro Srbijo) podpirati. Potlej bi se utegnil „za zdaj“ mir ohraniti.

Rumunija do katere je dosedaj bilo mej Slovanstvom še nekoliko simpatije, ker ima z Jugoslovani proti Turkom in Magjarom jednake interese, začenja se najedenkrat prav grdo obnašati proti Srbiji in Slovanstvu. Zapiira bulgarske agitatorje, ki so srbski podložniki. Srbija jih je nazaj terjala, a dosedaj Rumunija baje nij odgovorila. Da li bode pač to za mali osamljeni rumunski narod dobro v bodočnosti, o tem odloči — Slovanstvo.

Španski senat je novo ustavo sprejel, pa Navarezom njih samovladje ali fueros, stare pravice, vzel.

Angleški minister Disraeli je dejal v parlamentu 23. t. m., odgovarjaje na neko interpelacijo, da sedaj nij umestno razgovarjati se o orijentalnem vprašanji. Dejal je, da nij(?) gotovo, kako se bodo ponudbe o pomirjenji vstašev od njih sprejele. Njemu se zdi, da so vstaši nekaj bolj mirni. — Nó!

Kitajci so začeli Angležem sitnosti delati. Uže v drugič so oplenili angleško ladijo „Tartar.“ Poveljnik angleške Flotile v Kitaji ima nalog, stvar preiskavati.

Dopisi.

Iz Kamnika 23. jun. [Izv. dop.] Z veseljem smo pozdravljali vest, da bomo tudi v Kamniku imeli jedenkrat čast videti dramatičnega društva ljubljanskega igralce gg. Kocelja, Kajzela, Schmidta in gospo Odijevo in gospodičino Namretovo na našem čitalniškem odru. Obistinila se je ta naša želja dne 18. t. m. ob 8. uri zvečer, ko je vse pričakovalo z radovednostjo predstave. Ker nijsem strokovnjak, ne bodem opisoval in sodil, ampak samo toliko rečem, da vsi so naloge svoje na našo zadovoljnost izpeljali, kakor petje, duet in g. Kajzelov kuplet, pri katerih je g. Stöckl na glasoviru spremljal, dopalo je tako, da je bil buren rokoplesk, na kar so morali večkrat ponavljati.

Zahvaljevati v resnici moramo se njim za ta večer, kajti s tem ste pokazali mnogo, — da naš jezik nij le kmetski in robot, kakor ga mnogi renegati ali nemčurji opravljajo. Občinstva je bilo nepričakovano dovolj, in marsikdo je obžaloval drugi dan, da mu je bilo za par soldov škoda, ter si namenil, ako bi še katerikrat kaj takega bilo, da gotovo ne izpusti prilike.

Domače stvari.

— (Kres) je bil predsinočjem na Drenikovem vrhu pri Ljubljani sijajen. Nad 2000 ljudij je bilo privrelo zvečer gledat ga. Sokolci so bili izvrstni aranžerji. Rakete in umetalni ogenj so čarobno razsvitljale goro. Narodne slovenske

pesni so se krepko razlegale z gore po dolu. Druzi kresov po deželi je bilo letos videti več na Dolenjskem, a menj nego prej na Gorenjskem. Je-li se Gorenjcem omrazil staroslovanski običaj? Menimo, da je bilo i nestalno vreme krivo.

— (Dramatične predstave.) S predstavami, katere nameravajo igralci in igralke „Dramatičnega društva“ na svojo roko na deželi napravljati, bodo nadaljevali v Loki, Postojni, Vrhniki, Idriji itd. V Loki bode prva predstava v četrtek 29. t. m.

— (Koncert) ima vojaška godba nocoj v nedeljo, če bode lepo vreme, na kolodvoru, če pa bode slabo vreme, pa v čitalničneje restavraciji.

— (Politično društvo „Sloga“) v Gorici bode imelo svoj drugi občni zbor koncem julija v Gorici. Odbor je sklenil, da pridejo na dnevni red sledeče točke: 1. Govor predsednika o pomenu in namenu društva „Sloga“; 2. Kak mora biti poslanec za prih. dež. zbor; 3. Resolucija naj vlada bolj pazi na potepuhe in cigane, ki delajo škodo po deželi in naj po mogočnosti odpravi ciganstvo. 4. Nasvet in prošnja na ministerstvo in dež. zbor zaradi povzdige kmetijstva po vpeljavi kmetijskega poduka na ljudskih šolah.

— (Novo organizacijo šol v Trstu) in okolici uredi sedaj magistrat; po okolici namerava baje laščino usiljevati, vzlasti za Rojan je odločen četrti razred z laškim učnim jezikom, kakor tudi še jeden razred za dekliske šole z laškim jezikom. — Magistratov privrženec Bonin je laščino nasvetoval, ter kmete nagovarjal in jih sleparil z lažmi, da bode učni jezik slovenski in laški le predmet. Prevaril je celo odlične narodnjake gg. Primožiče, katerih podpisi so najveljavnejši, na katere se je referent tudi opiral. — Zdaj pa sta omenjena dva gospoda poleg mnogo poprej podpisanih svoje ime podpisali na novo prošnjo, ki se je uže magistratu izročila. Ta prošnja zahteva, naj se napravi četrti razred s slovenskim učnim jezikom, ter naj se odpravi laški jezik iz sedanjega tretjega razreda. Prošnja ima lastnoročne podpise samo odličnih posestnikov. Kaj poreče temu svet, bomo videli. Ako bi se bili podpisi jemali s križcem, dobilo bi se jih na stotine. Izrazujemo javno hvalo gg. Primožičem, ki so kot veljaki svoje prejšnje podpise z novimi uničili in sleparijo lahonskega nepraktičnega učitelja javno priznali. „Edinost“.

— (Nesreče.) Pretekli teden je padel v Trstu mornar z visocega jambora, ko je nekaj vezal na italijanski ladiji, na krov, ter se ubil. Isto tako je padel tesar z galerije na železnici, kder podirajo streho, ter si zlomil roko in nogo in se hudo poškodoval, ker je še debelo drevo na-nj palo.

— (Ubil se je bogat Grk) vtorek zjutraj v Trstu. Skočil je skozi okno iz tretjega nadstropja. Ko so ga v njegovo stanovanje nazaj prinesli je umrl.

— (Isterska železnica) iz Divače v Pulj je uže toliko dovršena, da se bode lahko konec avgusta uže po njej vozilo.

— (Živinska kuga) se je pokazala v Hrastovem Dolu na Dolenjskem pri Zatičini. Zaradi tega so omejile hrvatska in štajerska deželna vlada gonjenje živine iz Kranjskega v te dežele. Mi upamo, da bode s celo to kugo kmalu pri kraji, če nij uže celo nič ž njo, ker o novih nesrečah nij nobenih poročil. Včasih se taka reč tudi pretiruje.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani 21. junija.

(Konjederec in klobase in še kaj)
Zadnje porotno obravnavanje v Ljubljani je bilo v tej sejsiji proti Matiju Häringu, konjedercu v Cirknici. Državni pravdnik ga je tožil, da je 28. jan. t. l. zvečer Martinu Krumpestarju, konjederskemu hlapcu, ki ga je bil prišel terjat, dve klobasi na pot usilil, ki so bile z mišnico ostrupljeni in tako poskušal Krumpestarja usmrtiti.

Martin Krumpestar je lansko leto pri konjedercu Matiju Häring v Cirknici za hlapca služil. Ker mu je pa gospodar 7 gold. dolžan ostal, šel je Krumpestar 28. januarja 1876 v Cirknico, da bi ostali zaslužek izterjal. Okolo šeste ure zvečer je prišel k hiši konjederečevj in je precej deklo Ano Brinjevec, ki je na pragu stala, h konjedercu Häringu poslal s poveljem, naj bi se mu ostali zaslužek izplačal. Häring je prišel na to iz hiše in potem sta šla oba v hlev, kjer je Häring 5 gold. Krumpestarju izplačal, drugo je pa obljubil prihodnjič doplačati. Na to je Häring za nekoliko časa iz hleva izginil, prišel je pa zopet hitro nazaj in je prinesel dve suhi klobasi. Te dve klobasi je dal Krumpestarju in mu rekel, naj ju bode imel za po poti pojediti, ker so prav okusne in dobro posušene klobase.

Okolo 9. ure je zapustil Krumpestar konjedersko Häringovo hišo in se je napotil proti domu. Nekoliko korakov od hiše je Krumpestar jedno onih dveh suhih klobas iz žepa izvlekel in jeden kos odlomil. Ker se mu pa nij zdela zadosti suha, vrgel je odlomljeni kosček proč, drugo je pa zopet v žep vtaknil čes, bomo pa skuhal. Potem je vzel drugo klobaso iz žepa in ker se mu je bolj suha zdela použil je mož z apetitom vso. Kmalu potem pa je čutil velike bolečine v želodcu in težave na celem životi; zaradi tega je žlindrasto cev od svoje pipe globoke v usta utaknil in tako po nenaravnem ali umetnem potu použito klobaso iz sebe dal. Ko je potem prav s teškim trudom potem na Rakek prišel dal si je v restavraciji črno kavo donesti, misleč, da si bode pokvarjeni želodec popravil, ali komaj je to izpil, zopet je iz njega šlo. Šel je potem z zmešanim vlakom v Ljubljano in od tod v Studenec h konjedercu Kopsarju, kjer je bil ta čas za hlapca. Slabo mu je bilo še dalje, tako da nij mogel ves mesec svoje službe opravljati.

Martin Krumpestar je mislil, da mu je hotel Häring s strupom zavdati, zaradi tega je dal kosček klobase konjederci Heleni Kopsarici in ona je poskusila strup na mački. Komaj je pa mačka nekaj te klobase snela, začela se je precej daviti in je še le kasneje zopet k sebi prišla, ko je zaužito iz sebe vrgla in nekaj mleka pila. — Krumpestar je bil zdaj prepričan, da mu je bilo zavdano, in je stvar sodnji ovadil. — Ostali deli te klobase so se sodnijskim kemikarjem v Gradec poslali, ti so kosčke konjederske klobase preiskali in našli, da je bila klobasa z arsenikovo kislino (Arsenik-Säure), ali z mišnico nameršana in sicer v tolikej kvantiteti, da je zadosti človeka usmrtiti.

Državni pravdnik opira zatožbo na izpovedbo Krumpestarja in posebno tudi na to, da je bil Häring lansko leto zaradi deležbe pri tatvini in zaradi sokrivde hudodelstva javne posilnosti v preiskavanji, in v tem preiskavanji je bil glavna priča proti Häringu baš Krum-

pestar. Häring je uže lani zato Krumpestarju denarja obetal, da naj bi on ono izpoved pred sodnijo preklical, ker se mu pa to nij posrečilo skušal je Häring pričo po tem potu s strupom odstraniti.

Sumljivo je tudi to, da so po izpovedbi deklet Ane Brinjevec v dimniku v hiši Matije Häringa dve ali tri klobase na posebnem mestu visele, kar gotovo kaže, da so imele te klobase svoj poseben namen.

Zatoženi konjederec obstaja, da je M. Krumpestar pri njem za hlapca služil, taji pa, da bi bil on kedaj njemu kako klobaso dal in pravi, da ga nij od tistega časa več videl, ko je iz njegove službe stopil. Mogoče, da je Krumpestar sam v klobase arzenika nameršal, da bi njega (zatoženca) pokopal, ker je dvakrat žugal, da mu bode „jedno naredil“. Dalje trdi, da v njegovej hiši nij bilo nikdar mišnice, in da je on še ne pozna.

Pri obravnavi pred porotniki je stavil zagovornik g. dr. Ahačič predlog, opiraje se na §. 170. št. 6. k. r., da ne bi Martin Krumpestar prisegel, ker je dokazano, da je z zatožencem v velikem sovraštvu, kar se lahko iz tega vidi, da je on lansko leto trikrat zatoženca pri sodnji ovadil in preiskava se je vsakikrat ustavila.

Državni pravdnik je bil zoper ta predlog; sodniki so v skrivnim posvetovanji za pravo spoznali, da je predlog zagovornikov opravičen in vsled tega nij Krumpestar prisegel.

Porotnikom je bilo glavno vprašanje stavljeno na poskušeni zavrtni umor; ker so pa porotniki to vprašanje z devetimi proti trem glasom zanikali, bil je Matija Häring od zatožbe poskušnega zavrtnega umora oproščen in precej na proste noge izpuščen.

Razne vesti.

* (Povodenj na Renu.) Iz Strasburga se piše, da je te dni Ren tako prestopila svoj breg, da je vse pod vodo in veliko odnešenega na pr. celi mostovi, hiše, hlevi, uničena je vsa žetev. Izmej ljudij se ve le za dva, da sta utonila, a veliko živine.

* (Pred sodniki) se je skušal oni teden sam umoriti voznik Riebe v Berlinu. Tožen je bil, da je nekoga k tatvini zapeljal. Kljub temu, da je tajil krivdo in rekel, da je nedolžen, mislili so sodniki, da je kriv in so ga obsodili na 6 mesecev zapor. Ko to Riebe čuje, izvleče nož iz žepa in pravi: „rajsi umrjem kakor, da bi po nedolžnem zaprt bil“ in si nož v rebra porine, da se je kri vtila. A ker je bil nož prekratek, obleka tudi nekaj izdala menda rana ne bode smrtna.

* (Pisateljski honorari.) Iz Londona se poroča, da dobi pisateljica George Eliot od svojega založnika za najnovejši svoj roman 120.000 gld. honorara. In kaki so pri nas honorari!? Pisatelj mora iz patrijotizma delati in nazadnje še v nevarnosti, da bi moral iz patrijotizma sam tiskarne stroške doplačati.

* (Oporoka necega Angleža) se glasi: „Jaz zapuščam vse svoje premoženja 50.000 funtov šterlingov (t. j. pol milijona goldinarjev) mojemu vnuku N., a vendar pod izrečnim pogojem, da se polovica te svote, katera je vložena v angleške banki, po mojej smrti meni priloži v rakev. Podedovalec je klet muhe svojega skopega strijca, kateri se še po smrti nij mogel ločiti od svojega premoženja, ali pomiril se je kmalu, ko mu je nekaj na misel prišlo. Napisal je nakaznico ali menjico na 25.000 funtov šterlingov in ta papir priložil mrtvecu v trugo, vzdignil pak 50.000 funtov šterlingov pri banki.

* (Turški sultan Murat V.) Francoskemu listu „France“ se piše iz Turčije: Kar Murata V. zadeva, bodo tisti listi, kateri so nastop njegov z veseljem pozdravili ter ga,

kot kacega z evropsko omiko obdarjenega moža mislili, ki se bode spominjal na nauke prošlosti kmalu razvideli, da so se goljufali. S kom se je pečal, odkar je zasedel prestol? Z nič dobrim. Nasprotno, on je svoj denar za malenkosti zapravil. Ker uže osem dnij v vednem strahu živi, trati čas na pr. s tem, da premišlja kako obleko bi za gardo dal narediti, katera ga bode stražila noč in dan. — Nadalje je Murat zaukazal, naj arhitekti k njemu pridejo, ter je pri njih naročil novo palačo. Končno je kupoval in kupuje še vedno vsak dan za velike svote svilnatega blaga za ženske svojega harema. Jaz pravim: ženske, kajti jih je, kakor vas zagotavljam več nego tri sto, kar jih Murat ima. Verjemite mi: Turčija bode ostala, kar je bila, in najmenj jo bode sultan Murat V. rešil iz brezdnja, v katerega se vsak dan globočje utaplja. Novi sultan je neodločena puhla glava, brez odločnosti, vsled mnozih močnih pijač oslavljen, ter na vse drugo misli, najmenj pa na kak napredek.

Umrli v Ljubljani

od 20. do 22. junija:

Ana Brezina, 9 l., hči c. kr. uadnika, vsled slabosti — Marija Kunauer, 12 da., dete stražnika, vsled atrophie. — Ivan Kalina, stotnik, 70 l., za za jetiko — Franja Fortič, 7 m., za škarlatieo. — Ivan Pirec, 34 l., v bolnici, za jetiko. — Ivan Piškur, 36 l., na gradu, za jetiko. — Neža Rupnik, 62 l., za jetiko.

Turčija.

21. junija:

Evropa: Deutsch iz Dunaja. — Pri Slonu: Skubec iz Gradca. — Gentilomo iz Trsta. — Dolar iz Kranja. — Golubović, Zajec iz Ercega Novega. — Pri Malici: Goldman iz Dunaja. — Walenstein iz Prage. — Reichhold iz Dunaja. — Ditrich iz Vipave. — Mara iz Dunaja.

Dunajska borza 24. junija.

izvirno telegrafično poročilo.			
Enotni trž. dolg v banko	66	gld	—
Enotni d-ž. dolg v srebru	69	—	60
1860 trž. posojilo	109	—	50
Akcije narodne banke	810	—	—
Kreditne akcije	142	—	80
London	121	—	85
Napol.	9	—	70
C. k. cekini	5	—	83
Srebro	101	—	80

Zabavni vlak

odhaja pri ugodnem vremenu

četrtek 29. t. m.

ob 6. uri in 30 minut zjutraj od tukajšnjega južnega kolodvora z Rudolfovo železnico v

Radovljico-Lesce,

ter se vrne tistega dne zvečer ob 10. uri v Ljubljano nazaj.

Vožne cene: II. razred 2 gld., III. razred 1 gld. 20 kr., otroci do 2 let prosti; za 2 otroka do 10 let stara plača se le jeden vožni list, za odrasčenega z jednim otrokom v II. razredu mora se 1 list II. in 1 list III. razreda, in v III. razredu jeden list II. razreda plačati. (194)

Restavracija na kolodvoru.

Denes nedeljo (192)

KONCERT

godbe 53. pešpolka nadvojvode Leopold.

Pri neugodnem vremenu v čitalnične restavraciji.

Na Gorenjskem

v Mostah, jedno uro od Lesca in jedno uro od Javornika oddaljeno (193—1)

posestvo

se prodaje prostovoljno z mlinom osmih tečajev s stopami in žago, potem še z neko drugo hišo ravno tam z gospodarskim poslopjem in z vsemi srenjskimi pravicami in s kovačnico vred.

Natanko vse pov. podpisani lastnik v Mostah št. 9.

Josip Markelj.

Circus Sidoli!

(na sejmnem trgu.)

Danes v nedeljo 25. junija 1876

Dve veliki predstavi

v višji umetelnosti jahanja, izučenih konj, gimnastike, ballete in fantomine.

Začetek prve ob 4. uri po polu dne, — druge ob 8. uri na večer.

Jutri v ponedeljek 26. junija 1876

Velika predstava!

Kasa se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 8. uri.

Vse natančneje naznanjajo posebni dnevni listiki. (189—2)

Teodor Sidoli, ravnatelj.

Janez Vičič

prodaja kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25 % pod fabriško ceno na debelo in drobno mnogo-vrstno kramarsko in gospodsko blago. (1)

Zobni zdravnik A. Paichel

stanuje poleg **Hradeckijevega mosta v Mali-jeveji hiši** v I. nadstropju in ordinira od 9. do 12. in od 2. do 6. ure. Njegova **esenca ustne vode**, steklenica po 1 gld., in **zobni prah**, škatljica 60 kr. dobiva se razen v njegovem stanov-nji tudi pri gospodu lekarju Majerju in gospodu Karingerju in Kašu. (176—4)

Samoklistirni aparat

(Clyso-pumpe, Irrigatorje),

Inhalacijsne aparate,

klistirne, uretralne in maternične briz-galnice, mlečne pumpe, sesalne stekle-nice, vezi za počene po fabriški ceni.

Jedino le pri (53—12)

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Strelovod

najnovejše konstrukcije,

za obrambo za vsake vrste posestva, cerkve, samo-stane, graščine, gospodarska posopja, magacine, parne dimnike itd. prodaje prav po ceni

Ignacij Tagleleht.

Zaloga je na Dunaji, v mestu, Heiligen-kreuzerhof, (I. Schönlaterngasse 5).

Stroškino ceno razpošilja zastoj. Naročila iz dežele se takoj izvrše (151—9)

Zaradi uže pripetnega zamenjanja imen, prosim se ujudno, ime in naslov natanko napisati.

Radgostski universalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporoča se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bo-lečine, posebno za sušico, želodečevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajoč se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpo-lagajo se v prepričanje.

Javna zahvala.

Gospodu J. Seichertu, lekarju v Rož-novi v Radgostskem.

Čestiti gospod!

Po dostanem nevarnem pljučnem vnetji mučil me je cele tri leta suhi kašelj in po-navljajoča se hripavost. Pretečeno jesen po-stalo je moje žalostno stanje tako hudo, da sem celo kosce vstrdene krvi izkašljal in trpel sem pri tem zaradi prebavenja in telesne slabosti, mrzlice in ponočnem me jako slabe-šim potenji. Zdravnik — moj dobri prijatelj — konstatiral je žalostno jetiko!

Po dolgem brezuspešnem zdravljenju poskusil sem vsled sveta mojega zdravnika kot zadnji pripomoček Vaš Radgostski universalni čaj, kateremu se zahvaljujem uže mnogi v našem mestu za zopet pridobljeno zdravje, ter rabim za olajšanje suhega in žgečega kašljanja Vaše Rožnovske celtilčke.

V kratkej dobi zboljšalo se je moje brez-upno stanje tako, da se čudijo vsi moji znanci, kakor tudi moj zdravnik, kateri ni-kakoršnega ozdravljenja nij upal.

Kašljanje nehala je popolnem, ravno tako nijsem več kri pljuval in nehala je tudi po-nočno potenje, povrnil se je zopet tek in močnejši kot poprej, in tako pridobilo je moje slabo telo zopet poprejšnjo krepost in elastičnost.

Komaj po četiritednem uživanju sem po-polnem zdrav in vesel in zahvaljujem moje ozdravljenje poleg bogu jedino le Vašim pri-pomočkom.

Prosim Vaše blagorodje mojej starej ma-teri, katera uže četiri leta trpi na srčnem bođenju in teškem dihanju, priposlati proti poštnem povzetku dva paketa tega čaja in ravno toliko škatlic maho-rastlinskih celtilč-kov in želim iz srca, da bi ta izvrstni lek in nedrago hišno zdravilo zaslužno splošno pri-poznanje pridobilo, ter ostajam s posebnim spoštovanjem Vašemu blagorodju hvaležni

Ivan Celeryn, kaplan.

Cerhovico 14. aprila 1875.

Od tega po zdravniške razložbi in pred-pisih pripravljeni čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gold. av. velj. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski universalni čaj in Rož-novski maho-rastlinski celtilčki dobi-vajo se jedino le v lekarni J. Seichert v Rožnovi (na Moravskem) in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnem po-vzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, A. Beinitz v Celovcu, W. König v Mariboru, Anton Nedwed „zum Mohren“ v Gradcu in J. Cejbeke v Za-grébu. (392—20)

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih štacunah materialnega blaga.

Elegantne obleke za poletje

iz panama (lustre) samo gld. 13.—
iz pravega platna samo „ 11.—
iz ruskega platna samo „ 8.50

gld. 6 — Lustre Sacko — gld. 6

v največje izbiri pri

M. Neumann-u,

v Ljubljani, Lukman-ovej hiši.

Zunanja naročila oskrbe se proti poštnem povzetku in nepristojno izmenja se brez ugovora. (178—4)

Franc Legat-ova vdova

v Ljubljani, v Trnovem št. 17,

se usoja p. n. občinstvu, posebno lišnim posestnikom pri-poročati za izdelovanje in postavljanje

najfinejših peči, kaminetov in ognjišč

po najnižjih cenah. (180—2)

Dobra vina.

Vinotoč

v Krakovem v glavnej ulici št. 20.

Tam se točijo izvrstna **dolenjska** in **bizeljska** vina po nizkih cenah na drobno in debelo.

Za obilno obiskovanje priporoča se

Andrej Dolinar.

(185—3)